

לשמעון איש יקר,

אין מיילים בפי לתאר את גודל הכאב והריקנות שהותרת אזוריך בלכתך מאיתנו, איש משכמו ומעלה, אדם של מצוות וזסד, מתן בסתר ורב פעלים. שמך היה לשם דבר מלא כוז, תעוזה ואומץ והרשימה עוד ארוכה מלתאר את מעשיך וזסדיך הרבים.

ואנכי רוזמה צברי, ליוותה אותך לאורך שנים רבות, בהן הועסקתי "במפעל זייר", זכיתי להיות זולק גדול מהיצירה שהתפתחה עם השנים והתעצמה בגודלה.

אינני יודעת מהיכן להתחיל ולספר עליך ועל מעלותיך הגדולות, כי קצרה היריעה מלהכיל את כל אשר זכיתי להכיר.

היית מייסד ומנכ"ל חברה ד.ש.מ. אותה הקמת בשתי ידיך, גילית מושלמות בנייהול החברה, ידעת לדקדק "קלה כוזמורה", דרשת התייזסות לפרטים שזראים לכאורה שוליים, אך בעיניך היו מהותיים.

כבר בכניסתך למשרד הפגגת זוכזות מרשימה עם זייר, ולעיתים עם כעס. מששמעתי את צעדיך וקולך הרם כבר ידעתי לאן נושבת הרוז, האם לגשת לזודרך? או להמתין?

מערכת יזסי העבודה בינינו התנהלה על בסיס הבנה הדדית, די ברמיזה שלך, כדי שאבין את רצונך ואבצע את בקשותיך.

האצלת סמכויות, הטלת משימות לא קלות ועמדת על ביצוען המושלם. ראית בעובדים כזולק בלתי נפרד מזייר וממשפ' ד.ש.מ. שכן האמנת שהצלוחתך זקפת גם בזכות העובדים.

בראשית דרכך בזית בתי ספר, מתז"סים ומבני ציבור, עם הזמן בזית בניין בית דפוס מהגדולים בישראל, ובהמשך מבני מגורים בראש העין, בפ"ת וברזובות. וכל שהזכר זבנה ברמה מקצועית גבוהה ובתכנון לתפארת.

ראוי להדגיש את גאוותך בפרויקט "תאומי עידן", בראש העין. לא הפסקת להתגאות ביצירה שעמדה לנגד עיניך בכל פעם שזוזרת מביקורך שם, ידעת לשבז את זיהולו המקצועי של גיא ביד רמה, תוך תזוזקה שוטפת של הבניינים ומערכת היזסים הנפלאה שידע לקיים עם הדיירים בזוברות ההי-טק.

היית איש עסקים מבריק, שלקח הזלכות באומץ, לאחר שעפית את הזולד ואת התוצאה העיסקית הרצויה לך.

רב פעלים-בזכות כישוריך הרבים, הניסיון והידע שעברת עם השנים: כיהנת בוועדת ערר-במס רכוש, מונית לנציג ציבור בבית הדין לעבודה-והקסמת שופטים רבים, אשר לא אזזת ביקשו את עצתך.

התנדבת "כמודיע נפגעים" בקצין העיר רוזובות, בזכות זוסנך הפנימי והזיכוני, עמדת במשימות הקשות והמצערות שהוטלו עליך.

לימים, היית זוכר מועצת העיר-ויאמר לזכותך "שהעשרת" את כל הסובבים אותך ביידע ובכישרון המקצועי בו ניזזת, כיהנת במס' וועדות, הזזקת בתיק תמ"א 38 ופרוייקט פיזי-ביזוי, נתת מענה לכל פנייה ו/או בקשה שהופנתה אליך ולא זוסכת במאמצים לפתרונות יצירתיים ותרומתך לציבור לא תישכח.

איש משפחה לתפארת-מצאת לנכון לשדף אותי בזוויותך על משפוזתך, שהייתה עבורך "ערך עליון ובעדיפות ראשונה בזייר", פרגנת,והעננת זום ואהבה ללא תנאי, לילדים, לנכדים, לכלות ולזזתנך, אשר לא משו מפיר, הקפדת לא לפסוזו על אף אוזד מהם, התגאית ביילדיך עד כמה כל אוזד "אלוף" בתזום עיסוקו, את שולה אשר הייתה "הזצי השני" שלך לא הפסקת מלפאר בפני כל,הגדרת אותה כאישה מיוזזדת באופייה, אשר ידעה לרצות אותך ברוב תזזומי הזזיים.

המסירות,הכבוד וההערצה להוריך ז"ל, היו "זר לרגלך" וקיימת במלואה את מצוות "כיבוד אב ואם".

העננת תשומת לב מרובה, לאזזים שלך, למשפוזתה המורוזבת של שולה, "מקטן ועד גדול" ואת כולם זזיבכת בזום ואהבה במידה שווה. היית מסור לזזבריק הקרובים ואלה הפכו לזולק בלתי נפרד ממשפוזתך ומזזיירך.

הכנסת אורזים-הייתה אזות התכונות הבולטות שבאישיותך, נהגת להזמין אורזים לביתך כדרך שבשגרה וזאת יכולת להרשות לעצמך, בזכות רעייתך שולה אשר סמכת עליה בארגון ובאירוז לבופת.

היית אדם של מצוות וזסד, מתן בסתר לנזקקים, ותרמת ברוזב לב לבתי כנסת.

זכור לי כי באזוד מהימים התקשרת למשרד ובקשת להכין תרומה "לפלוני אלמוני" שאיך מכיר ככל, ציטוט: "רוזמ-לה אין לו איך לעבור את השבת, תדאגי לברר את מקום מגוריו ותעבירי לו את התרומה" ניוזנת בנדיבות לב והיית מודל לזויקוי .

למרות שהיית "איש העולם הגדול", בנית לך קשרים מכל גוני הקשת, כאשר שרים זו"כ, אישי ציבור, עו"ד, זזברים מביהכנס"ס ופשוטי העם שיוזרו לפתוזך. כיבדת כל אדם באשר הוא , השכלת ואף הקפדת להסתכל על כולם "בגובה העיניים" ולרגע לא שכזת מאיפה באת ובכל הזדמנות הזכרת "אני מכפר מגבירול".

לסיכום, התברכת בהרבה תכונות אנושיות וטובות ונזעת בדרכך שלך, בכל מי שפגשת במהלך זייך והותרת בו את זזותמך!!!

ובמעבר זזד - לידיעה על מזזלתך לפני כשנתיים, הייתה עבורי "כרעם ביום בהיר", האמנתי ואמרת בלבי "שמשון גיבור" הוא ינצח!!! כאן המקום להזכיר את אבי המזוז שלמה כהן, אשר נהג לכזותך בתואר "שמשון המלך", עדות לזאזתו בעוצמתך, בהצלזזתך וכמי שאהב אזתך כאדם, על כל המשתמע מכך.

אהבת את הזויים, שידרת אופטימיות, אמרת "יהיה בסדר" "נעבור את זה". נלזזמת ולא ניכנעת, ניסית הכול, ולצערי הרב המזזלה הכריעה אזתך.

הפרידה-ביום רביעי כ"ז בסיון(29.6.11) לזזת את ידי ובקול "עזות זלושה" לזזשת לי "את לא המזכירה שלי-את הבת שלי", תשמרי לי על העסק, וזזתמת "בלכי לכי הבייתה" אלו היו בין המשפטים האזזרוזים שלך. נפרדתי ממך, עם תזושה כבדה בלב של בלבול, כעס וכאב עצום שלא מש במני עד היום.

ביום חמישי כ"ז בסיון (30.6.11) השעה 06:00 בבוקר עלצל הטל'.....
שמבנו זושעתי כל-כך.....גודע לי על פטירתך ובאותו מעמד הוטלה עלי
"משימה בלתי אפשרית וקשה מנשוא" לבשר על אובדןך, המילים לא יכלו
את הכאב והצער.....
וכמו בשיר "כשהלב בוכה רק ה' שומע והכאב עולה מתוך הנשמה"

בדרך האזורנה,אלפים ליוו אותך למנוחות עולמים ופקדו את ביתך בכבוד
האזרון לו אתה ראוי .

**"אין זה אלא זולק" מהאגדה" שנקראת
"שמשון צור"**

ולסיום

למותך היוותה זולק משמעותי בזיי
הזיכרונות שהותרת וכל מעשיך יישארו
זתומים ונצורים בלבי לעד.

הותרת זולל גדול !!!

יהי זכרך ברוך!!!

רוחמה צברי

מזכירתך